

BUDIÁ½ SVÄŠTLO!

StÄ™eda, 02 bÄ™ezen 2011

V údolích a nížinách se pomalu pÄ™ikrádá jaro, na kopečkách však stále vládne paní Zima, fiš vichr a v komínech skuš meluzína. PÄ™ijela má Ä¾ena s vnoučaty. Dnes vešer hledíme do ohnĵ v krbu ve dvou a vzpomínáme na dÄ™tství. Úsmĵv mi hraje na rtech pÄ™mi vzpomínce na Vánoce... to mi bylo osm Äš devĵt, s tátou jsme od hajného pÄ™inesli smršek, krásný vánošní.

Vybral ho táta, tak byl nej.. nej. MÄ™j táta, ach jooooo, ten miloval Vánoce, miloval zdobení vánošního stromku. Piplal se s kašdou vĵtviškou, s kašdým stÄ™apeškem, s kašdou sklenšnou kouliškou. Tento rok se rozhodl, Ä¾e místo stromku elektrická svĵtýlka, které sám vytvošmí. Kutil, kutil a ja se tššil, tššil moc a moc, vÄ¾dytškomu v té době svĵily na stromšku Ä¾árovišky? V pÄ™edvešer ošekávaného vešera mÄ™la nastat doba zázrakš. Táta us Ä¾árovišku, ze ššafš dal pokyn a ... Zároveš, kdy stromek ozášmily Ä¾árovišky, jsem zaššval: "Budíšš svĵtlo!" Tš zvolání vššak mÄ™lo neblahé následky. Táta, mÄ™j zlatý táta se lekl a i se ššafšemi se pÄ™evrhl na nášš krásný stromek. Co mám dodat, s tátou jsme celou noc navššovali ulámané vĵtvišky, vybírali pouššitelné ozdoby, vyrábšli nové z papíru, oššechš a jablíšek. Ráno, ráno byl mÄ™j nejhezšší stromek hotov. Unavení, ale ššastni jsme vššdšli, Ä¾e to jsou nejhezšší Vánoce. A mÄ™li jsme ozáššený stromek... -doktor-